REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27,
21000, Split

Poslovni broj: P-1081/2021-54

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu Tihani Lovrić u pravnoj stvari tužitelja Jakov Barišić, OIB: 66036519061, Kamen, Stari put br. 17, zastupan po punomoćniku Karlu Siminiati Čupiću, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika Stjepana Mihanovića, OIB: 44374114452, Sitno Donje, Hrvatskih dragovoljaca br. 16, zastupan po punomoćniku Marku Višiću, odvjetniku u Splitu, radi isplate i po protutužbi tuženika – protutužitelja Stjepana Mihanovića OIB: 44374114452, Sitno Donje, Hrvatskih dragovoljaca br. 16, zastupan po punomoćniku Marku Višiću, odvjetniku u Splitu, protiv tužitelja - protutuženika Jakova Barišić , OIB: 66036519061, Kamen, Stari put br. 17, zastupan po punomoćniku Karlu Siminiati Čupiću, odvjetniku u Splitu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 15. rujna 2026., u nazočnosti punomoćnika tužitelja/protutuženika te zamjenika punomoćnika tuženika/protutužitelja, na ročištu za objavu presude dana 3. studenog 2026.,

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"I. Nalaže se tuženiku Stjepanu Mihanoviću, s prebivalištem u Sitnom Donjem, Hrvatskih dragovoljaca br. 16, OIB: 44374114452, da isplati tužitelju Jakovu Barišiću, s prebivalištem u Kamenu, Stari put br. 17, OIB: 66036519061, iznos od 1.793,35 eur, uz pripadajuće zatezne kamate koje se određuju prema kamatnoj stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena i koje teku:

- na iznos od 1.156,28 eur, od 1. svibnja 2020. pa do 1. srpnja 2020.
- na iznos od 637,07 eur, od 1. svibnja 2020. pa do 31.12.2022,

a od 01.01.2023 do 31.12.2023, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 01.01.2024, pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Nalaže se tuženiku Stjepanu Mihanoviću, s prebivalištem u Sitnom Donjem, Hrvatskih dragovoljaca br. 16, OIB: 44374114452, da tužitelju Jakovu Barišiću, s prebivalištem u Kamenu, Stari put br. 17, OIB: 66036519061, naknadi troškove ovog postupka, uz pripadajuće zatezne kamate, koje se određuju za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine i koje teku od dana presuđenja, pa do isplate. "

II Odbija se protutužbeni zahtjev koji glasi:

"I. Nalaže se tužitelju-protutuženiku da isplati tuženiku-protutužitelju iznos od 25.187.00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od dana podnošenja tužbe do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana, nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotka poena, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

II. Nalaže se tužitelju-protutuženiku da isplati tuženiku-protutužitelju u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe nadoknadi parnični trošak sa zakonskom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od dana presuđenja do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana, nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotka poena."

III Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj ovom sudu 17. ožujka 2021. navodi kako su stranke na ime naknade za obavljene radove uređenja fasade na obiteljskoj kući u Kaštel Kambelovcu stekli, svaki za po ½, brzomontažnu građevinsku skelu tipa "Pletac". Tuženik da je tada preuzeo svoje i tužiteljeve elemente predmetne skele, a za potrebe izvođenja građevinskih radova na objektu u Splitu, na adresi Mitnička br. 10. Stranke da su tada postigle dogovor da će tuženik koristiti cjelokupnu skelu – uključujući i ½ svih elemenata skele koji su pripali tužitelju do završetka radova na objektu u Splitu, a najkasnije do 1. svibnja 2020. godine, do kada je tuženik bio u obvezi vratiti tužitelju

njegov dio predmetne građevinske skele. O svemu navedenom, tužitelj i tuženik da su dana 3. ožujka 2020. sačinili zajedničku izjavu, na kojoj su oboje ovjerili svoje potpise pred javnim bilježnikom Jagodom Makeljom-Šuljić, istog dana, pod brojem ovjere OV-1590/2020. Prilog predmetne izjave da je dokument Specifikacija brzomontažne skele "Pletac" po elementima“, u kojem dokumentu su stranke suglasno utvrdile od koliko elemenata se cjelokupna građevinska skela sastoji, te da svakom od njih pripada po pola od pojedinih elemenata građevinske skele. Tuženik da je do dogovorenog roka za povrat dijela građevinske skele - 1. svibnja 2020., tužitelju vratio manji dio elemenata skele. Prilikom navedene primopredaje, uz tužitelja da su bili prisutni i Jakov Babić i Ante Babić, kod kojih je tužitelj izvodio radove uređenja fasade na objektu. Kasnije, u srpnju 2020., tuženik da je tužitelju vratio još jedan dio, ali ne sve elemente skele. Tada da je elemente skele od tuženika preuzeo Duško Bubić, sa gradilišta u Mitničkoj ulici br. 10, gdje je tuženik izvodio građevinske radove. Nakon vraćanja dijelova predmetne skele u svibnju i srpnju 2020. tuženik da je još bio obvezan vratiti tužitelju dio elemenata predmetne skele. Tužitelj da je pokušao sa tuženikom postići dogovor oko povrata ostatka dijelova predmetne skele, ali bez uspjeha. Potom da je angažirao ovdje potpisanog odvjetnika, radi sačinjavanja pisma upozorenja - opomene tuženiku, od 27. listopada 2020, kojim se od njega traži da vrati tužitelju preostale elemente građevinske skele. Tuženik da je predmetnu opomenu zaprimio 30. listopada 2020., te je tužitelju 28. studenog 2020. vratio preostale dužne elemente građevinske skele. U razdoblju od 1. svibnja 2020, kada je između stranaka bilo dogovoreno da će tuženik vratiti tužitelju njegov dio građevinske skele, pa do 28. studenog 2020, kada je tužitelju u cijelosti vraćen njegov dio skele, tužitelj da je objektivno bio onemogućen u korištenju predmetne skele, a tuženik da je bez valjanog pravnog osnova koristio tužiteljevu građevinsku skelu. Prema troškovniku društva Baumeister d.o.o. tuženik je u razdoblju od svibnja 2020. do srpnja 2020., kod sebe zadržao elemente predmetne skele, koji odgovaraju ukupno 363 m2 površine skele. Nakon što je tuženik u srpnju 2020. vratio tužitelju još jedan dio skele, kod tuženika je ostalo još 80 m2 skele koji pripadaju tužitelju. Društvo Baumeister d.o.o. je procijenilo kako trošak najma jednog m2 skele mjesečno iznosi 12 kn, te da se uobičajeno za prvi mjesec najma skele naplaćuje dodatnih 10 kn po m2, na ime naknade za prijevoz i montažu te kasniju demontažu skele. Tužitelj da je u predmetnoj opomeni upućenoj tuženiku, osim povrata skele, tražio i naknadu zbog protupravnog zadržavanja skele obračunatu upravo prema troškovniku Baumeister d.o.o., u iznosu od 12 kn po m2 skele, s time da tužitelj nije tražio dodatnu naknadu od 10 kn po m2 skele, koja se inače plaća, za montažu/demontažu skele i transport. Kada je tužitelj dana 28. studenog 2020. preuzeo od tuženika cjelokupnu skelu, ponovno da je zatražio plaćanje naknade zbog toga što je tuženik zadržao kod sebe njegovu skelu, a na što se tuženik oglušio. Stoga je tužitelj ponovno uputio tuženiku novu opomenu, od 9. prosinca 2020. radi plaćanja ukupnog iznosa od 13.512,00 kn na ime neosnovanog korištenja tužiteljeve građevinske skele. Navedeni iznos tužitelj da je utvrdio na način da je razdoblje od svibnja do srpnja 2020. od dva mjeseca pomnožio sa 363 m2 skele, koliko je tuženik zadržao kod sebe i sa 12 kn po m2 skele mjesečno, te tako dobio iznos od 8.712,00 kn. Tome je pridodao iznos od 4.800,00 kn, za razdoblje od srpnja 2020. do kraja studenog 2020., odnosno 5 mjeseci koji se množe sa 80 m2 skele i sa 12 kn po m2 skele mjesečno. Slijedom navedenoga, a kako se imovina tužitelja bez pravne osnove zadržala u imovini tuženika, od suda traži odnošenje presude kao u izreci.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se u cijelosti protivio tužbi i tužbenom zahtjevu te naveo kako nije u obvezi isplatiti tužitelju iznos koji se tužbenim zahtjevom traži. Upravo da je dokaz rečenog Potvrda datirana na 28. studenog 2020. vlastoručno potpisna od tužitelja, a u kojoj se navodi da su svi odnosi parničnih stranaka riješeni. U odgovoru na tužbu tuženik je još naveo kako je tužitelj iz njihovog međusobnog poslovnog odnosa ostao dužan njemu isplatiti iznos od 3.437,50 kn za polovinu najma skele na objektu u Splitu predio Kila, na objektu u vlasništvu Dragice Bilobrk na kojem je skela bila montirana 45 dana. Tada da je ugovoren najam u iznosu od 6.875,00 kn, te da se taj iznos ima podijeli po pola. Zatim iznos od 1.750,00 kn na ime popravka štete na objektu u Bročancu vlasništvo Željka Nešića. Šteta da je bila u ukupnom iznosu od 3.500,00 kn, a u cijelosti da ju je sanirao tuženik, te iznos od 20.000,00 kn koji se odnosi na dug za dio građevinskog materijala za izradu fasade na objektu u Mitničkoj ulici u Splitu u vlasništvu Dalibora Jonjića. Stoga postavlja protutužbeni zahtjev kojim od tužitelja – protutuženika traži isplatu iznosa od 25.187,00 kuna sa zakaonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate.

3. U dokaznom postupku sud je pročitao Izjavu sa lista 5 spisa, sa pripadajućom Specifikacijom (list 7 spisa), rukom sačinjenu specifikaciju sa lista 8 spisa, troškovnik tvrtke Baumeister d.o.o. (list 10 spisa), opomenu sa lista 11-13 spisa, opomenu sa lista 14-15 spisa, potvrdu sa lista 29 spisa, izveden je dokaz saslušanjem stranaka te svjedoka Duška Bubića, Jakova Babića, Milana Barišića, Valentina Roguljića, Željka Nešića, Dalibora Jonjića.

3.1. Nije izveden dokaz saslušanjem Dragice Vidović (Bilobrk) jer je od izvođenja tog dokaza tužitelj odustao na ročištu od 20. listopada 2025.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

4.1. Protutužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Predmet tužbenog zahtjeva je isplata iznosa od 1.793,35 eura zajedno sa zateznim kamatama na ime naknade za korištenje tužiteljeve stvari/ dijelova brzomontažne građevinske skele "Pletac".

5.1. Predmet protutužbenog zahtjeva je isplata iznosa od 25.187,00 kuna/3.342,49 eura na ime duga preostalog iz međusobnog poslovnog odnosa stranaka.

6. Među strankama nije sporno:

- kako su bile u poslovnom donosu;

- kako su na ime naknade za obavljene radove uređenja fasade na obiteljskoj kući stekli brzomontažnu građevinsku skelu tipa "Pletac";

- kako su dana 3. ožujka 2020. sačinili Izjavu (list 5 spisa) kojom uređuju međusobne odnose vezano za vlasništvo predmetne skele;

- kako je tom prilikom sačinjena i specifikacija brzomontažne skele "Pletac" po elementima (list 7 spisa).

- kako je tuženik tužitelju njegov dio brzomontažne građevinske skele "Pletac" vratio u tri navrata, u svibnju 2020., u srpnju 2020. te u studenom 2020., kada je vratio sve dijelove koji prema Izjavi i Secifikaciji pripadaju tužitelju u vlasništvo.

7. Među strankama je sporno je li tuženik u obvezi naknaditi tužitelju koristi za korištenje njegovih elementa bromontažne građevinske skele "Pletac" u razdoblju nakon 1. svibnja 2020. do 28. studenog 2020. te je li tužitelj u obvezi prema tuženiku naknaditi troškove koje je imao za podmirenje obveza koji proizlazi iz njihove poslovne suradnje.

8. U pogledu tužbenog zahtjeva valja kazati sljedeće;

9. Prema odredbi članka 164. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" br. 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12., 94/17. - službeni pročišćeni tekst, 152/14., 81/15. - službeni pročišćeni tekst; dalje: ZV) pošteni posjednik tuđe stvari koju nema pravo posjedovati mora je predati vlasniku ili osobi koju taj odredi, ali nije dužan dati naknadu za to što ju je upotrebljavao i od nje imao koristi primjerene onom pravu na posjed za koje je vjerovao da mu pripada, a ne treba ni naknaditi ono što je pritom oštećeno ili uništeno.

9.1. Nadalje, odredbama čl. 165. st. 1. i 2. ZV nepošteni posjednik tuđe stvari mora je predati vlasniku ili osobi koju taj odredi te naknaditi sve štete koje su na njoj nastale i sve koristi koje je imao za vrijeme svojega posjedovanja, pa i one koje bi stvar dala da ih nije zanemario, a vlasnikovo traženje naknade iz stavka 1. ovoga članka zastarijeva u roku od tri godine od dana kad mu je stvar predana, dok je st. 6. istog članka propisano kako od časa kad je pošteni posjednik postao nepošten, njegova se prava i obveze ravnaju prema pravilima postavljenim za nepoštenoga posjednika; isto se tako ravnaju i u pogledu onoga što je pošteni posjednik činio sa stvarju neprimjereno onom pravu na posjed za koje je vjerovao da mu pripada.

9.2. Prema odredbi čl. 18. st. 3. ZV- posjed je pošten ako posjednik kad ga je stekao nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed, ali poštenje prestaje čim posjednik sazna da mu pravo na taj posjed ne pripada. Nadalje, pošteni posjednik u svakom slučaju postaje nepošten od trenutka kada je primio tužbu na predaju u posjed ili suposjed, ali se njegovo nepoštenje može dokazivati i u odnosu na vrijeme prije podnošenja tužbe ako ga je tužitelj na odgovarajući način pozvao na predaju stvari.

9.3. Prema odredbi članka 515. st. 3. Zakonom o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23.) ako nije ugovoreno niti trajanje niti svrha uporabe, posudovnik je obvezan vratiti posuđenu stvar čim to posuditelj zatraži.

9.4. Čl. 184. st. 1. ZOO propisano je kako vjerovnik dolazi u zakašnjenje ako bez osnovanog razloga odbije primiti ispunjenje ili ga svojim ponašanjem spriječi, dok čl. 185. st. 1. ZOO navodi kako dolaskom vjerovnika u zakašnjenje prestaje zakašnjenje dužnika, i na vjerovnika prelazi rizik slučajne propasti ili oštećenja stvari.

10. Nije bilo sporno da su stranke brzomontažnu skelu stekle zajednički te da su Izjavom od dana 3. ožujka 2020. istu podijelile prema Specifikaciji sa lista 7 spisa, na način da je svakom od stranaka u vlasništvo pripala polovica građevinskih elementa skele. Nesporno je i to da bi se stranke sporazumile da je tuženik ovlašten do završetka izvođenja radova na fasadi na objektu u Mitničkoj 10, Split, a najkasnije do 1. svibnja 2020. nastaviti koristiti i tužiteljeve elemente građevinske skele. Također, nije bilo sporno da bi tuženik tek u studenom 2020. tužitelju vratio njegove građevinske elemente brzomontažne skele "Pletac".

10.1. S obzirom na navedeno, ostaje za utvrditi koji je bio pravni položaj tuženika vezano za korištenje tužiteljeve pokretne stvari - građevinskih elementa brzomontažne skele tipa "Pletac" u razdoblju od 2. svibnja 2020. do 28. studenog 2020.

11. Čitanjem Izjave sa lista 5 spisa sud je utvdio kako istom stranke utvrđuju da su jedini i isključivi suvlasnici građevinske fasadne skele, svaki za ½ dijela, odnosno u postotnom omjeru 50:50. Da se skela sastoji od točno određenog broja elemenata, a sve prema specifikaciji koja prileži uz Izjavu. Nadalje da cjelokupnu skelu sada koristi tuženik te da je može nastaviti koristiti za potrebe izvođenja radova na fasadi na objektu koji se nalazi na adresi Mitnička 10, u Splitu, najkasnije do 1. svibnja 2020. Da je nakon proteka navedenog roka tužitelj ovlašten bez ikakve daljnje suglasnosti i pristanka Stjepana Mihanovića – tuženika, o svome trošku preuzeti ½ dijela skele koja se nalazi na adresi Mitnička ulica 10, Split, a sve prema specifikaciji koja prileži uz Izjavu. Da nakon preuzimanja ½ dijela skele stranke nemaju daljnjih potraživanja jedan prema drugome te su razriješili svoje međusobne odnose.

12. Iz iskaza tužitelja danog na ročištu od 7. srpnja 2026. proizlazi kako su tuženik i on zajedno radili kuću u Kaštel Kambelovcu. Investitor je kompenzirao njihov rad s predmetnom skelom. Kada su završili s poslom u Kaštel Kambelovcu skelu su prebacili na nekretninu Dragice Vidović koju tuženi pogrešno naziva Dragica Bilobrk. U tom trenutku da nisu definirali vlasništvo skele već su je zajednički koristili. Kad su završili posao kod Dragice Bilobrk skelu da su prenijeli u Mitničku ulicu. U međuvremenu tužitelj je imao nesporazum sa sinom tuženika te nije pristupio radovima u Mitničkoj. U prosincu 2019. kontaktirao je tuženika i želio razriješiti odnos oko vlasništva skele. Tuženik mu se u početku nije javljao, a kad se napokon javio rekao mu je da ne može dobiti skelu već da eventualno može dobiti nešto materijala. Nakon što mu je tuženik to kazao, tužitelj je otišao uzeti polovicu skele koliko je smatrao da mu pripada, ali nije uzeo cijelu polovicu nego dio koji je našao nemontiran na gradilištu u Mitničkoj. Nakon što je tuženik primijetio da nema dijela skele zvao je policiju, a policija je pronašla tužitelja i kazala mu da vrati dio skele koji je uzeo što je on i učinio. Policija je rekla da će zaplijeniti skelu nakon čega je tuženik pristao s njim sastaviti Izjavu s lista 5 spisa. Tada da su dogovorili da će pola skele pripasti tuženiku, pola tužitelju te da će tuženik skelu vratiti do 1. svibnja 2020. kada završi posao u Mitničkoj. Nakon 1. svibnja 2020. kontaktirao je tuženika te mu je on kazao da mu ne može vratiti pola skele jer još nije završio posao. Na to je tužitelj rekao tuženiku da mu za jedan posao treba dio skele, otprilike jedna desetina i tuženik mu je to dovezao. Nakon dva mjeseca opet je tužitelju trebao dio skele i opet je zvao tuženika te mu je on vratio otprilike 2/3 njegova dijela, a sve dijelove da mu je vratio krajem 11. mjeseca. Na upit suda zašto nije, kao što je bio ovlašten u Izjavi s lista 5 spisa, nakon 1. svibnja 2020. o svom trošku i bez suglasnosti

preuzeo polovicu skele, kazao je da to nije učinio jer je tuženik kad ga je nazvao da mu vrati pola skele skoro počeo plakati, kazivao je kako je u problemima i da bez skele neće uspjeti završiti posao i naplatiti se. Tada da mu je rekao da može još zadržati skelu dok ne završi posao. Tuženik da je kazao da treba završiti za dvadesetak dana, ali on da je znao da to nije točno. Kada ga je sud pitao kako je znao da neće moći završiti za dvadesetak dana kazao je da je znao jer se i sam bavi tim poslom, vidio je koliko posla je ostalo na građevini i vidio je da tuženik nema ljude koji bi mogli završiti posao u tom roku. Prva dva puta kad mu je tuženik vraćao dijelove skele, vraćao ih je o svom trošku, a zadnji put u studenom 2020. tužitelj je dijelove skele vratio o svom trošku. Upitan za navodni dug za polovicu najma skele na objektu Dragice Bilobrk, a koji tuženik traži protutužbom, kazao je da je on financirao sve troškove vezane za objekt u Kaštelima radi čega je tuženik nakon što je završen posao na kući Dragice Vidović zvane Bilobrk kazao da mu nije ništa dužan. Vezano za posao na objektu u Broćancu u vlasništvu Željka Nešića, kazao je da je to bio tuženikov posao koji je on ugovorio i za njega bio odgovoran, a on da je tada radio za njega. Upitan za iznos od 20.000,00 kuna koji tuženik potražuje za dio građevinskog materijala za izradu fasade u Mitničkoj kazao je da uopće ne znam zašto to tuženik od njega traži. Zaključno je kazao da bi u rujnu 2020. imao ugovoren posao za koji je trebao iznajmiti dio skele.

13. Iz iskaza tuženika danog na ročištu od 20. travnja 2026. proizlazi kako su tužitelj i on dogovorili radove 2018., a stranka im ih je kompenzirala dijelom davanjem skele, a dijelom u novcu. Radove su izvršili te je skela bila zajednička. Nakon završetka tog posla su odlučili podijeliti skelu, ali je tužitelj već imao ugovoren posao kod gđe Dragice Bilobrk. Tada da je skela još bila zajednička. Od tog posla s fasadom gđe Bilobrk tuženik da financijski nije dobio ništa, ali je pomogao montirati i demontirati skelu. Nakon što su izvršeni radovi na kući gđe Bilobrk, odlučili su podijeliti skelu, jer su se njihovi odnosi poremetili. Međutim, da je bilo ostalo još nešto posla za završiti na fasadi kuće u Mitničkoj svjedoka Jonjića. Iako je taj posao na fasadi u Mitničkoj trebao biti zajednički, on da ga je preuzeo na sebe da ga izvrši do kraja jer je tužitelj odustao. Zbog toga da je u Izjavi navedeno da će nastaviti koristiti skelu dok ne završi posao na Mitničkoj. Za izradu fasade u Mitničkoj tuženik da nije kupovao nikakav materijal. Ne zna sudu pojasniti zašto protutužbenim zahtjevom traže isplatu iznosa od 20.000,00 kuna na ime duga za objekt u Mitničkoj, misli da se to odnosi na objekt u Kaštelima. Objekt u Mitničkoj da nije uspio završiti do 1. svibnja 2020. jer su ostali izvođači kasnili. Kada je vidio da do 1. svibnja 2020. neće stići završiti fasadu na objektu u Mitničkoj nije kontaktirao tužitelja i tražio da mu produlji rok za preuzimanje polovice skele, to nije smatrao potrebnim jer su u prijašnjem poslovnom odnosu korektno poslovali. Nagasio je još kako je u tijeku radova na Mitničkoj, iza 1. svibnja 2020. dio skele dao na zahtjev tužitelja njegovom prijatelju Dušku Bubiću. Kada je završio s poslovima u Mitničkoj skelu, umanjenu za dio koji je dao svjedoku Bubiću, je odnio u svoje skladište te poslao tužitelju SMS poruke na koje on nije odgovorio. Od tužitelja je tražio da se izjasni kad će doći po svoj ostatak skele. Taj ostatak skele on da nije koristio za svoje potrebe, već je stajala u skladištu. Nakon dva do tri mjeseca tužitelj je došao po svoj ostatak skele i tada je potpisao izjavu da su među njima razriješeni svi odnosi. Nakon 1. svibnja 2020. tužitelj da ga nije nazvao i kazao da bi došao po polovicu skele, u jedan ili dva navrata da ga je zvao i tražio dio skele za neke svoje potrebe i to bi mu tuženik dao. Zaključno tuženik je kazao kako je cijeli ton njihovih razgovora bio

usmjeren ka tome da se završi posao u Mitničkoj jer je to bila njihova zajednička obveza prema Jonjiću. Upitan za objekt na Bročancu kazao je kako je taj posao on ugovorio, a tužitelj da je bio kooperant. Nastala je šteta jer je gospodinu puštala fasada na par mjesta. Tu fasadu su on i tužitelj zajednički radili, a puštalo je na završnom sloju, koji je radio tužitelj. Za sanaciju te štete tuženik da je kupio silikonsku boju u tonu fasade, ali nijestigao izvršiti radove jer se razbolio. U kontaktu je s vlasnikom te nekretnine, g. Nešićem te će sanaciju izvršiti čim bude imao vremena.

14. S obzirom na navedeno, zaključak je suda kako je u razdoblju od 2. svibnja 2020. pa do 28. studenog 2020. tuženik bio pošteni posjednik građevinskih elemenata brzomontažne skele "Pletac", a koji su Izjavom sa lista 5 spisa pripali u vlasništvo tužitelja.

15. Naime, iz iskaza stranaka prozlazi da bi posao izrade fasade u Mitničkoj ulici 10 u Splitu bio zajednički posao stranaka, ali da ga je na sebe, nakon razmirica koje su među stranakam nastale, preuzeo tuženik. Upravo zato da je u Izjavi i navedeno da tuženik može zadržati sve građevinske dijelove skele do završetka posla u Mitničkoj ulici u Splitu, najkasnje do 1. svibnja 2020. Upitan na ročištu od 7. srpnja 2026. tužitelj je kazao kako nakon 1. svibnja 2020. nije uzeo svoje građevinske dijelove skele sa nekretnine u Mitničkoj 10 u Splitu, iako je na to bio ovlašten, jer mu je bilo žao tuženika koji je počeo plakati i kazivati kako bez skele neće moći završiti posao i naplatiti se pa mu je dozvolio da iste nastavi koristiti dok posao ne završi. Dakle prema shvaćanju suda tuženik je do završetka posla izrade fasade u Mitničkoj ulici u Splitu bio pošteni posjednik i tužiteljevih elemenata skele jer je od tužitelja dobio dozvolu za korištenje istih. Prema iskazu tuženika, nakon završetka posla izrade fasade u Mitničoj ulici, skelu je razmontirao, odnio u svoje skladište te o tome obavijestio tužitelja. Da je skela u studenom 2020. bila u skaldištu tuženika proizlazi i iz iskaza tužitelja i svjedoka Milana Barišića, oca tužitelja, koji ju je tog 28. studenog 2020. sa tužiteljem došao preuzeti. Kada se navedeno poveže sa ponašanjem tuženika koji je, kako u iskazu navodi i sam tužitelj, nakon 1. svibnja 2020., u dva navrata, kada su tužitelju bili potrebni određeni elementi skele "Pletac" iste vratio (a što potvrđuju i svjedoci Jakov Babić i Ante Babić – događaj iz svibnja 2020. i svjedok Duško Bubić – događaj iz srpnja 2020.) te s činjenicom da bi se građevinski elementi skele 28. studenog 2020. nalazili u tuženikovom skladišu u Sitnom Gornjem, zaključak je suda kako je tuženik opravdano smatrao da će tužitelj po svoje građevinske dijelove skele doći kada mu budu potrebni. Prema shvaćanju suda, tuženik nije bio nepošteni posjednik jer je od tužitelja dobio dozvolu da elemente skele koristi dok ne završi posao na fasadi u Mitničkoj 10, Split, a kasnije, po završetku tog posla, građevinske elemente skele je odložio u svoje skladište, o tome obavijesto tužitelja te mu ih na njegov poziv vratio, a tom prilikom je tužitelj potpisao i Potvrdu sa lista 29 spisa u kojoj navodi da bi sve odnose sa tuženikom riješio. Pritom je za napomenuti kako je s obzirom da je u Izjavi sa lista 5 među stranakma dogovoreno da bi tužitelj bio ovlašten bez ikakve daljenje suglasnosti i pristanka tuženika preuzeti građevinske elemente skele, te s obzirom na ponašanje tužitelja, bilo očekivano da tuženik tužitelja obavijesti da je posao završio i elemente skele pohrani do poziva tužitelja na povrat.

16. Slijedom navedenoga, a kako iz utvrđenja suda proizlazi da bi tuženik nakon 1. svibnja 2020. pa do 28. studenog 2020. bio pošteni posjednik građevinskih elemenata

brzomontažne skele "Pletac" u vlasništvu tužitelja, isti mu, sukladno odredbi čl. 164. st. 1 . ZV, nije u obvezi isplatiti naknadu koristi koje je imao od posjedovanja njegove stvari, ovo jer ju je u tom periodu posjedovao i koristio temeljem dozvole tužitelja primjerene onom pravu na posjed za koji je vjerovao da mu pripada.

17. Stoga je odlučeno kao u točki I izreke.

18. Vezano za protutužbeni zahtjev za navesti je kako slijedi;

19. Protutužebnim zahtjevom protutužitelj – tuženik od protutuženika - tužitelja traži naknadu troškova koje je imao preuzimanjem obveza iz njihove zajedniče poslovne suradnje. Tako protutužitelj traži naknadu iznosa od 3.437,50 kuna na ime najma polovine skele na objektu u Splitu predio Kila, u vlasništu Dragice Vidović (pogrešno označeno kao Bilobrk).Zatim, iznos od 1.750,00 kuna na ime popravka štete na objektu u bročancu u vlasništvu Željka Nešića, te iznos od 20.000,00 kuna koji se odnosi na dug za dio građevinskog metrijala za izradu fasade na objektu u Mitničkoj ulici u vlasništvu Dalibora Jonjića.

20. Prema odredbi članka 7. st. 1. i 2. ZPP-a, stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a sud je ovlašten utvrditi činjenice koje stranke nisu iznijele i izvesti dokaze koje stranke nisu predložile samo ako posumnja da stranke idu za tim da raspolažu zahtjevima kojima ne mogu raspolagati (članak 3. stavak 3.), ako zakonom nije drugačije određeno.

12.1. Nadalje, stranke su dužne već u tužbi i odgovoru na tužbu, a najkasnije na pripremnom ročištu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve, predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica te se izjasniti o činjeničnim navodima i dokaznim prijedlozima protivne stranke (čl. 299. ZPP-a).

12.2. Hrvatski parnični postupak temelji se na dominantnoj primjeni raspravnog načela (članak 7. stavak 1. i članak 219. stavak 1. ZPP-a). To znači da su stranke te koje moraju navesti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve odnosno prigovore, te predlagati dokaze kojima se utvrđuju te činjenice. Tužitelj mora, dakle, navesti sve one činjenice koje su pravno relevantne za nastupanje onih pravnih posljedica koje se u tužbenom zahtjevu ističu te predložiti dokaze za utvrđenje istinitosti svojih tvrdnji o postojanju pravno relevantnih činjenica. Sud ne samo da nije dužan, nego i ne smije po službenoj dužnosti utvrđivati postoje li još koje činjenice koje bi možda bile pravno značajne za odlučivanje o istaknutom tužbenom zahtjevu, niti smije izvoditi dokaze koje stranke nisu predložile osim u slučaju kada posumnja da stranke idu za tim da raspolažu zahtjevima kojima ne mogu raspolagati – članak 7. stavak 2. ZPP-a.

13. Sukladno navedenom, a na temelju članka 8. ZPP-a, sud je kod ovakvog stanja raspravnog gradiva utvrdio kako protutužitelj - tuženik, na kojemu je bio teret dokaza (čl. 219. ZPP-a), nije dokazao da bi mu protutuženik- tužitelj bio u obvezi isplatiti iznose koje potražuje protutužbom.

21. Iz iskaza tuženika danog na ročištu od 16. studenog 2022. i na ročištu od 20. travnja 2026. proizlazi kako je u trenutku izrade fasade na objektu Dragice Vidović (pogrešno nazvana Bilobrk) skela još uvijek bila zajednička, a on da od tog posla nije dobio ništa. Nadalje, iz iskaza tužitelja danog na ročištu od 10. srpnja 2026. proizlazi

da bi među strankama bio postignut dogovor da će tužitelj prilikom obavljanja radova na kući Dragice Vidović koristiti cjelokupnu skelu bez naknade tuženiku jer je financirao materijal za izradu kuće u Kaštelima (posao za obavljanje kojeg je skela dobivena kompenzacijom). Protutužbenim zahtjevom tuženik traži isplatu iznosa od 3.437,50 kuna za polovinu najma skele na objektu Dragice Vidović, navodeći da bi najam skele bio ugovoren na 45 dana za iznos od 6.875,00 kuna, međutim na navedno ne prilaže nikakve dokaze. S obzirom da iz iskaza stranaka proizlazi da bi na objektu u vlasništvu Dragice Bilobrk bila montirana upravo ova predmetna skela, koja je tada bila zajednička i koju su stranke podijelile nakon završetka tog posla, sud je shvaćanja kako tuženik u tom dijelu nije dokazao osnovanost svojeg zahtjeva.

22. Vezano za isplatu iznosa od 1.750,00 kuna na ime popravka štete na objektu u Bročancu vlasništvo Željka Nešića, valja kazati kako iz iskaza svjedoka Nešića danog na ročištu od 10. veljače 2026., a kojem iskazu sud poklanja vjeru kao uvjerljivom, okolnosnom i životnom te danom od osobe koja nije zainteresirana za ishod ovog postupka, proizlazi da bi sa tuženikom ugovorio radove izrade fasade na svom objektu. Da je fasad bila nestručno napravljena radi čega da je počela puštati vodu. O tome da je pričao sa tužiteljem, koji je tada bio zaposlenik tvrtke tuženika, a koji mu je kazao kako je spreman sanirati štetu, ako tuženik kupi materijal. Svjedok da to nije želio tražiti od tuženika pa je sam kupio materijal, te uz pomoć tuženikova sinao pokušao sanirati štetu. Šteta da u trenutku davanja iskaza nije sanirana. Slijedom navedenoga, sud je shvaćanja kako tuženik ni u tom dijelu nije dokazao osnovanost svojeg zahtjeva jer iz iskaza svjedoka proizlazi da je materijal za sanaciju kupio svjedok Nešić, da tuženik nije ni pristupio sanaciji štete te da ista još nije sanirana. Uostalom, tako kazuje i tuženik u svom iskazu kada navodi kako je u kontaktu sa gospodinom Nešićem, te će sanaciju izvršiti čim bude imao vremena (zapisnik od 20. travnja 2026. - list 114 spisa).

23. Zaključno, sud je shvaćanja kako tuženik nije dokazo ni osnovanost dijela protutužbenog zahtjeva koji se odnosi na isplatu iznosa od 20.000,00 kuna na ime građevinskog materijala za izradu fasade na objektu u Mitničkoj ulici u Splitu, vlasništvo Dalibora Jonjića. Naime, iz iskaza svjedoka Jonjića, danog na ročištu od 20. travnja 2026. proizlazi kako je sav materijal za izradu fasade na svom objektu sam financirao, a da je od stranaka tražio samo "ruke i skelu". Konačno i sam tuženik u svom iskazu danom na ročištu od 20. travnja 2026. navodi da nikakav materijal za izradu fasade na objektu u Mitničkoj ulici nije kupovao te sudu ne zna pojasniti zašto protutužbom s te osnove potražuje iznos od 20.000,00 kuna te da misli da se to odnosi na objekt u Kaštelima. U iskazu danom na ročištu od 16. studenog 2022. tuženik je kazao da bi se iznos od 20.000,00 kuna odnosio na materijal koji je svjedok Jonjić financirao za izvođenje radova na objektu u Kaštelima, a stranke da su zauzvrat trebale na svjedokovom drugom objektu u Mitničkoj izvesti radove na fasadi. Kako je suradnja među strankama prekinuta, tuženik da je sam završio objekt u Mitničkoj te ukupan iznos dugovanja prema tom investitoru platio, a ostatak u vrijednosti od 20.000,00 kuna odradio svojim radom. Međutim, na navedeno tuženik ne prilaže nikakve dokaze iz kojih bi proizlazila osnova i visina potraživanja, ovo osobito kada se uzme u obzir da tuženik niti ne tvrdi da bi tužitelj, s osnove radova na fasadi u Mitničkoj ulici u Splitu, dobio ikakvu naknadu.

24. Stoga je odlučeno kao u točki II izreke.

30. Odluka o zahtjevima stranka na naknadu troškova postupka temelji se na članku 151., članku 154. stavak 4., članku 155. i članku 164. ZPP-a.

32. Slijedom navedenoga, a kako tužitelj nije uspio u tužbenom zahtjevu, dok tuženik nije uspio u protutužbenom zahtjevu, primjenom odredbe čl. 154. st. 4. ZPP-a, određeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka te odlučeno kao u točki III izreke.

Split, 3. studenog 2026.

Sudac

Tihana Lovrić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 primjeraka, u roku 15 dana od dana dostave prijepisa presude. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA:

- tužitelju - protutuženiku po punomoćniku

- tuženiku - protutužitelju po punomoćniku

- u spis

Broj zapisa: **9-3088f-97144**

Kontrolni broj: **029e7-57a8f-eaec3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.